

har skiftet efter Forholdene fra Frihandel til Beskyttelse, alt efter som man mente det opportunt for Erhvervslivet. Og det er intet andet, det ærede Medlem Hr. Stauning her har gjort, end at følge de Metoder og de Principper, som de største Statsmænd i Europa har fulgt Gang paa Gang i det forløbne Aarhundrede.

Det ærede Medlem havde en vanskelig Situation i den Tid, han var Statsminister, for Venstrepartierne undte ham ikke at foretage noget som helst paa det erhvervspolitiske Omraade. Selv den lille beskedne Kriselov, som det ærede Medlem Hr. Stauning gennemførte i 1925, blev her af det ærede Medlem Hr. Slesbager, begejstret akkompagneret af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, mødt med et kategorisk Nej; jeg husker saa tydeligt endnu, hvorledes den nuværende højtærede Handelsminister med Sværdblink i Øjet raabte nej og atter nej. Og saa blev Resultatet alligevel til Slut, at Forslaget kom over i Landstinget, havnede i et Fællesudvalg, hvorefter Venstre, da det kom til Stykket, faldt til Føje her i Folketinget.

Men det er ogsaa alt, hvad man fra Venstrepartiernes Side undte det socialdemokratiske Ministerium paa det erhvervspolitiske Omraade i denne Tid, og naar man nu ved, at det socialdemokratiske Ministerium maatte gaa ud fra, at det var med Støtte fra det radikale Parti, det skulde søge sin Politik gennemført, saa var der jo — det ved enhver, der kender lidt til parlamentarisk Taktik — ikke noget urimeligt eller mærkværdigt i, at det ærede Medlem Hr. Stauning i Oktober 1926 formede sit Lovforslag om Støtte til Erhvervslivet saaledes, at der ikke var Told i Forslaget. For havde der været Antydning af Told deri, er det givet, at det radikale Parti var sprunget fra straks med det samme. Det ærede Medlem Hr. Stauning søgte at holde Tilknytning med det radikale Parti ved Hjælp af sit Forslag, i hvilket der efter hans Formening ikke fandtes principielle Reformforslag, som ikke kunde tiltrædes fra radikal Side.

En saadan Politik var fuldt forstaaelig under de daværende Forhold, men da det ærede Medlem Hr. Stauning blev klar paa, at det overhovedet var umuligt at faa frugtbringende Samarbejde med Venstrepartierne paa det erhvervspolitiske Omraade i den foreliggende Krisesituation, ja, saa slog det ærede Medlem om.

Det ærede Medlem Hr. Stauning og andre ærede Medlemmer af Socialdemokratiet har gentagne Gange i Løbet af

de Aar, jeg har siddet i den danske Rigsdag, udtrykt deres Velvillie overfor Toldforanstaltninger, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg saaledes i den store Told Diskussion i 1922 med det ærede Medlem Hr. Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Drachmann. Det er slet ikke noget nyt, men Socialdemokratiet har hidtil søgt sin Orientering til det radikale Venstres Side. Nu menes det imidlertid, at der ikke er Mulighed for frugtbringende Samarbejde til den Side, og hvad gør saa det ærede Medlem Hr. Stauning? Ja, han fremsætter et Forslag om Støtte til Erhvervslivet, paa det bredest mulige Grundlag, hvori han optager Tanker, som man fra Venstres Side har givet Tilslutning i Efteraaret 1926, og Tanker, som harmonerer paa det nøjeste med de Synsmaader, der er fremsat af den konservative Rigsdagsgruppe og først og fremmest af Industrirepræsentanterne.

Det ærede Medlem Hr. Stauning gav Udtalelser, som er fremsat i Industriudvalget af 1925 med Hensyn til Tekstilindustrien og Betimeligheden af Statskontrolbestemmelser imod, at Krisetold udnyttedes til Forbrugernes Skade. Jeg maa sige, at jeg forstaar ikke, hvorfor de Konservative er mere omsorgsfulde for Industriens Ledere end Industriens Ledere selv. Hvad Industriens Ledere kan gaa med til af Kontrolbestemmelser, det skulde man tro, at de konservative Repræsentanter paa Tingene ogsaa maatte kunne gaa med til med nogenlunde god Samvittighed.

Maa det være mig tilladt at supplere de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Stauning citerede, med en yderligere Udtalelse fra det daværende Industriudvalg. Det siges der i samme Afsnit: „Som en sidste Gruppe Støtteforanstaltninger har man drøftet Oprettelse af en Hjælpfond, af hvilken Støtte kunde ydes vanskeligt stillede Virksomheder, hvis Opretholdelse maatte skønnes samfundsmæssigt vigtig. Hjælpen tænktes ydet paa forretningsmæssig Basis, som Laan eller Garanti for Laan mod en forholdsvis lav Rente eller Godtgørelse, og saaledes, at det offentlige i fornødent Omfang havde Indseende med de paagældende Virksomheder. Fonden tænktes ligeledes i Samarbejde med de interesserede Banker og skulde kunne yde sin Bistand til Tilvejebringelse af en hensigtsmæssig Koncentration af Produktionen og af Afsætningsforholdene indenfor Tekstilindustrien“. Og det samme Synspunkt kan selvfølgelig gælde andre nødstedte Industrier.